

Statens udgifter 1978-79 - 1981.

24. For 1978-79 er de samlede nettoudgifter som nævnt budgetteret til 101.208 mill. kr. Heri indgår en reserve på 8.700 mill. kr. til dækning af stigninger i priser, lønninger og pensioner m. v. samt beregnede udgifter til forrentning under statsvirksomhederne med 572 mill. kr. Med henblik på belysning af udviklingen i udgifterne i de følgende år 1979 til 1981 er det hensigtsmæssigt at udelade disse poster, d.v.s. at tage udgangspunkt i samlede korrigerede nettoudgifter for 1978-79 på 91.336 mill. kr.

For de følgende tre kalenderår 1979, 1980 og 1981 er de tilsvarende korrigerede nettoudgifter opgjort til henholdsvis 92,2 mia kr., 93,1 mia kr. og 92,7 mia kr., eller stigninger med 0,9 pct., 1,0 pct. og ÷0,4 pct., jfr. tabel 9.

25. Dette udgiftsforløb er i væsentligst omfang påvirket af budgetteringen af støtten til de arbejdsløse. Det er et hovedprincip for budgetteringen, at udgiften i 1978-79 budgetteret på grundlag af de seneste økonomiske skøn, mens budgetoverslagene baseres på en mere teknisk betonet forudsætning om uændret ledighed i budgetoverslagsårene i forhold til 1978-79. Til trods for denne forudsætning er der væsentlige forskydninger i de budgetterede udgifter på dette område.

Ifølge den såkaldte 26-ugersregel mister en arbejdsløshedsforsikret retten til at oppebære dagpenge, hvis den pågældende ikke har haft arbejde i mindst 26 uger i de sidste tre år. Denne 3-års grænse er indtil udgangen af 1977 midlertidigt forlænget til 4 år. Ved budgetteringen for 1978-79 er det forudsat, at denne midlertidige forlængelse også kommer til at gælde for 1978-79. Uanset forlængelsen skønnes det imidlertid at 10-15.000 personer i løbet af 1978 ville have været ledige, så længe, at de ikke ville kunne modtage arbejdsløshedsdagpenge.

Som et første led i en udbygning af støtten til langtidsledige har regeringen derfor fremsat lovforslag om en »moratorieordning«, således at ingen på grund af 26-ugers-reglen skal miste adgang til dagpenge i 1978. Merudgifterne herved, der er medtaget som en del af lovreserven, består dels i arbejdsløshedsdagpenge og dels i mindreudgifter til hjælp i henhold til lov om social bistand, hvor staten yder kommunerne 50 pct. løbende refusion

Som et andet led i politikken til gavn for de langtidsledige er der fremsat lovforslag om iværksættelse af en række særlige uddannelsesforanstaltninger, beskæftigelsesarbejder m. v. hvor de hidtil langtidsledige, der deltager i disse uddannelser m. v., skal få mulighed for at bevare retten til dagpenge. Nettomerudgifterne som følge af disse foranstaltninger (uddannelsesudgifter, arbejdsløshedsdagpenge, men mindreudgifter til social bistand) er medtaget som lovreserve. Til gengæld er selve posten arbejdsløshedsdagpenge og udgifter til social bistand i budgetoverslagene 1979-1981 teknisk budgetteret under forudsætning af en videreførelse af 26-ugersreglen med en 4-års grænse; dette indebærer fald i de budgetterede udgifter til dagpenge, men stigninger i udgifterne til social bistand, der er mindre, jfr. tabel 9.

Taget under ét viser de samlede budgetterede udgifter vedrørende støtte til arbejdsløse for staten derfor en faldende tendens gennem budgetoverslagsperioden. Dette beror på, at det må påregnes, at en del personer hvert år ophører med at være til rådighed for arbejdsmarke-